

החג	שבת	יום טוב	החג
20:13	19:35	18:22	יחזקאל
20:11	19:36	18:39	תל-אביב
20:13	19:36	18:32	חיפה
20:10	19:35	18:39	באר שבע

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוך | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

מדור
חדש
"סתרי תורה"

דבר ראש הישיבה

הקב"ה דן את הפרט לעצמו ואת הכלל כולו יחדיו • עשיית התשובה על החטא לא בהכרח עוקרת את הרצון לחטא • לאחר שהאדם שב בתשובה עולים בו רגשות אשמה על חטאיו

מעשיו לגמרי, אכן נותר אצלו רושם מסוים ממעשיו, והיינו מה שעדיין הוא מחובר לחטא והוא נמשך לאותו החטא, ואמנם אמת הוא שהחטא אותו עשה נעקר לגמרי, אבל עצם החיבור שלו לדבר עבירה עדיין עומד בתוקפו וקשה מאד מאד לעוקר.

אשרי מי שלא חטא

ומבאר הגר"א עוד, שתכלית התשובה השלמה היא תשובה גמורה לשוב למצב בו היה קודם החטא, דהיינו לשוב למצב בו אין לו כלל תשוקה ורצון וחיבור לאותם עבירות שעשה, ולא רק לעקור את העבירה המסוימת אותה עשה, אלא לעקור את עצם הרצון והתשוקה לעבירות מאותו הסוג, וזו תשובה שלמה.

ואכן דברי הגר"א ברורים ומוכרים, כאשר לצערנו

ישנם מקרים בהם בעלי תשובה חוזרים לסורם מחמת שהם לא הצליחו לשוב בתשובה שלמה ולעקור את הרצון לחטא, ואזי באיזה שהוא שלב בחיים כשהם במשבר וכדו', חוזרים ומתגברים בהם אותם רצונות ותשוקות, וכך הם נופלים בהם שוב וחוזרים לסורם.

מדברי הגר"א נלמד עד כמה כדאי ושווה להיזהר מעשיית חטאים, וכמו שאמר: אשרי מי שלא חטא. כי מי שכבר חטא קשה לו מאד לעקור את הרצון לחטא ולעשות תשובה שלמה עד שהוא לא ירצה כלל וכלל בחטא.

רגשות אשמה זה סימן טוב

יסוד עצום מגלה לנו ר' צדוק הכהן מלובלין, וכך הוא מסביר: כל זמן שהאדם שריר בחטאו הוא לא מרגיש את האשמה המוטלת עליו, רק לאחר שהאדם יוצא מחטאו ונסלח ומתכפר לו החטא, אזי הוא מתחיל לחוש רגשות אשמה על מה שהוא חטא.

וזו הסיבה שאנשים רחוקים לא מרגישים כלל רע כאשר הם עושים עבירות, משא"כ אנשים רוחניים יותר כל עבירה שהם עושים מיד הם מרגישים רע עם עצמם. כי ככל שהאדם קרוב יותר לקב"ה כל ריחוק הכי קטן מפריע לו יותר.

תופעה זו עליה מדבר ר' צדוק מוכרת מאד, שלאחר שהאדם שב בתשובה הוא מתחיל להרגיש רגשות אשמה, והאמת שרגשות אלו על דרך כלל באים מהיצר הרע שמנסה להפיל את האדם ורוצה להפילו לעצבות וצער על מעשיו עד שהוא יחזור לסורו. ולכן צריך להיזהר מאד מאד מאותם רגשות ולא לשאת להם פנים אלא להתגבר עליהם ולבטל אותם, אלא אם כן משתמשים בהם בצורה הנכונה.

שבת שלום!

ובא בכוכבי אור (אנשי מוהר"ן אות ג'): "עוד זאמר פנים אחת אודות הנסיעה לאומין על ראש השנה, שאם היה הדרך לשם מִחֶפֶה בְּסִפְיָנִים הִיִּיתִי רוֹחֵשׁ עַל יְדִי וְדָגְלִי כְּדִי לְבֹא לְשֵׁם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה"

ואולי אפשר לומר שמה שכתב 'שהדרך לשם מִחֶפֶה בְּסִפְיָנִים', היום זה מתגלה בכל הכספים שהאדם צריך להוציא על ההוצאות הגדולות לנסיעה לרבינו הקדוש לאומן בראש השנה.

כלל ופרט

מובא במשנה במסכת ראש השנה: "בראש השנה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר 'היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם...'".

ומבאר הגמרא: "בראש השנה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון - מאי כבני מרון הכא תרגימו כבני אמרנא. ריש לקיש אמר כמעלות בית מרון. רב יהודה אמר שמואל כחילות של בית דוד. אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן וכולן נסקרין בסקירה אחת."

ויש להבין, שלכאורה העולה מתוך דברי חז"ל, שמחד גיסא ה' שופט אותנו כבני מרון בדומה לכבשים שעוברות בדרך צרה אחת לאחת, דהיינו בצורה פרטנית, ומאידך גיסא ה' שופט אותנו בסקירה אחת ובבת אחת.

וביאור הדברים, שבראש השנה יש לה' שני מהלכים, מהלך אחד שה' שופט אותנו כ"בני מרון" אחד לאחד, והיינו שה' מסתכל בפרטיות על כל מעשה של כל אחד ואחד, ולכן כל דיבור מחשבה ומעשה של כל אחד באים בחשבון. ומצד שני יש מהלך שה' שופט אותנו בסקירה אחת, ואזי ה' בוחן מה הוא מצבם של הכלל, כיצד הכלל מתנהג ופועל, וה' דן ושופט את כל מעשי התחנות יחד כיחידה אחת.

נקי לגמרי

כתוב בספר "מסילת ישרים": "וסר עונך וחטאתך תכפר, שהעונ סר ממש מהמציאות ונעקר במה שעשוינו מצטער ומתנחם על מה שהיה למפרע".

מבאר "המסילת ישרים", שמי שזוכה לעשות תשובה, מה שהיה נעקר לגמרי, ועל ידי שזכה לעשות תשובה החטא נעקר מהמציאות.

ומאידך גיסא כותב הגר"א, שהתשובה סתמית לא מכפרת לגמרי על העונות, וחסר עדיין בתשובה על מנת למחוק את העונות לגמרי.

וביאור דברי הגר"א, שאמנם בעל התשובה עוקר את

מוקד הזמנות:

02-6289761

כולנו רוצים לזכות לילדים הטובים ביותר,
אולם הטוב והטוב ביותר שזכה הוא התפילה להשם.

בחבורת החדשה ומצאו עשרות תפילות קצרות בכל הנושאים החשובים לחינוך הילדים
אמיני שנכתבו מתמצית ליבו הרחב והרחום של הרב שמואל שטרן שליט"א

**עבודת התפילה ועבודת הביטול
והחובת צמצום האור אין סוף בלבד של האדם**

להשקיע בחובות

מחמת טיול ארוך לא הספקנו את הלימוד הקבוע אותו קיבלנו על עצמינו ללמוד.

ידוע על כמה וכמה מגדולי ישראל שהיו להם לימודים קבועים להם קראו בשם 'חובות', את החובות הללו הם התחייבו מרצונם, היו אלו חובות של לימוד, כמות הספק מסוימת בלימוד אותה הם התחייבו לסיים בכל יום ויום ולא משנה מה יקרה.

כל אחד ואחד צריך וחייב לקבוע לו חובות בלימוד התורה וכמובן גם לעמוד בהם. הדברים אמורים בפרט על לימוד התורה אולם גם על מעשי חסד וכדו'.

חובות אלו נלמדים ממצוות ביומו תתן שכרו וכפי שמסביר מוהרנ"ת. בפסוק זה של 'ביומו תתן שכרו', רומזת לנו התורה הקדושה שעלינו לתת לנפש את שכרה מידי יום ביומו ולא לעכב בעדה את מה שמגיע

הלנת שכר' הוא מושג חוקתי ומשפטי. על פי חוק אסור להלין את שכרו של העובד. אכן חוק זה הוא לא חוק חדש הנהוג כאן במדינת ישראל, אלא יש לו מקורות קדומים, התורה הקדושה כבר מחייבת אותנו לשלם לפועל ולשכיר את שכרו באותו היום בו הוא מסיים את עבודתו.

אין מי שלא אוהב לקבל את כספומיד בסיום עבודתו, לאחר עמל רב וההשקעה כל אחד רוצה לראות את הפירות, אולם התורה הקדושה הופכת את זה למצווה וחובה גמורה והיא מחייבת כל אחד ואחד המעסיק עובד לשלם לו את שכרו בזמנו.

טעם המצווה ברור והגינני ומוכן ולא צריך לתת לו כל הסבר נוסף, אולם יש משהו עמוק יותר אותו נוכל ללמוד ממצוות 'ביומו תתן שכרו'.

בעתו ובזמנו

עלינו להתאזר בעוז ותעצומות ולתת לנפש את מה שמגיע לה ולא חלילה לעשוק אותה

לה, לא לדחות את הלימוד ומעשי החסד הקבועים ליום המחרת, למרות העייפות ולמרות הקושי המזדמן, עלינו להתאזר בעוז ותעצומות ולתת לנפש את מה שמגיע לה ולא חלילה לעשוק אותה, ולא רק את זה, אלא גם להקפיד לתת לה את מה שמגיע לה באותו יום, לא לדחות לימוד קבוע ליום המחרת.

ר' נתן מרחיב ומסביר שהמדרגה הגבוהה היא מה שהאדם מבטל את גופו לגמרי וכל היום עוסק בתורה ומצוות למען נפשו. אולם גם מי שהעיקר אצלו הגוף, עדיין אסור לו לעשוק את נפשו ונשמתו ועליו לתת להם את מה שמגיע להם ובזמן.

ובשתי מילים – 'ביומו תתן שכרו'!

(ליקוטי הלכות שכיחות פועלים לא)

רק לפני כמחצית החודש עמדנו בימי בין הזמנים, ימים עמוסים ומלאים בחוויות, טיולים, בילויים, מפגשים משפחתיים ועוד ועוד. לפעמים כל אלו באו על חשבון הרוחניות, על חשבון תפילות במתניות, על חשבון לימוד וכדו'. לא תמיד עמד לנו בראש לעשות את העיקר עיקר והטפל טפל, והנה כעת אנו עומדים בימים בהם ראוי לפשפש במעשינו, ימים אלו הם ימים של תשובה ולכל אחד ואחד כדאי לבדוק קצת מה הוא עשה.

אנחנו לא מדברים חלילה על לפספס תפילה אחת או אחרת, זה ברור שכן תורה לא יעשה כדבר הזה. מה שכן מוטל עלינו לבדוק, האם קיימנו את החובות היומיות שלנו בלימוד התורה, את הדף היומי או כל לימוד אחר קבוע אותו אנו לומדים במשך כל השנה. האם חלילה

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומר איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה
'נחלי צמח' הממוקמת
בלב האזורים
החרדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימים מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

שתוק וקבל שכר

מאה ארבעים ותשע שנים לפטירתו של הרה"ק ר' יעקב ישראל מטשערקאס • י"ג אלול תרל"ו

...

הכרכרה שעשתה את דרכה במהירות עקפה בדרכה את כל מי שרק יכלה, נראה היה כי היושב בתוכה ממחר במיוחד, היא המשיכה בדרכה עוד ועוד עד שעצרה מתחת ביתו של הצדיק ר' יעקב ישראל מטשערקאס. מתוכה ירד אדם בעל מראה גויי, הוא דפק מספר דפיקות על הדלת ונכנס פנימה מיד כשהיא נפתחה מבלי לבקש כל רשות.

"רבי", הזדעק האיש שהיה לא אחר מאשר ד"ר יולנו, "הגיע הזמן לפרוע את הבטחתכם, עומד אני בפני סכנת נפשות, פטרת איש אחד מהצבא תמורת הון רב אותו שלשל לכסי, ורגע לאחר מכן התברר כי מדובר היה בתרמית, אנשי המשטר החשאי נכנסו פנימה ונטלו את הכסף שנתן לי, כאות וסימן למעשי, ואותי הם אזקו והובילו למעצר, כעת שוחררתי לזמן קצר ובעוד מספר ימים עתיד להתקיים דיני. עורך דיני טוען כי אפילו אם אודה על עווני ארצה עונש גדול במיוחד, אנא רבי הושיעני!".

ר' יעקב ישראל לא היה נראה מבוהל במיוחד, הוא פנה לד"ר והורה לו בצורה חד משמעית: לרגע אל תודה על מעשיך, תתעקש כל העת ועמדתך כי לא עשית דבר, ומבטיח אני לך כי במהרה תיושע.

...

רגע המשפט הגיע, עורך הדין לא הסכים לייצג אדם משוגע שלא מוכן להודות בעונו על מנת לקצר מעונשו, וכך ניגש יולנו לבדו למשפט.

"תביעת הקטגוריה" הכריז שופט בית המשפט.

הקטיגור נעמד וחל להרצות את דבריו בשטף.

"וכעת מה טוען הנאשם להגנתו" הרעים שוב השופט בקול.

"לא עשיתי דבר, לא עשיתי דבר", נעמד יולנו על מקומו וחזר על טענתו שוב ושוב בקול נחרץ וברור.

השופט הרהר מספר רגעים, אחריהם נעמד והכריז בקול: הנאשם מזוכה לא נמצא כל ראיות כנגדו.

"איי" התפרץ הקטגור, "מה פתאום לא נמצאו ראיות, הלא יש לנו את המטבעות עליהם מופיע הסימן ויש את העד המעיד שהוא הביא אותם כשוחד לרופא על מנת שיפטור אותו מהצבא".

"לא מצאתי שום סימן על המטבעות" דחה השופט את דבריו מיד ללא כל הסתייגות.

"ביאו את המטבעות ונראה את הסימן", התעקש הקטגור בטענה הגיונית.

"טפס" נזף בו השופט, "נראה לך שאני לא יודע להסתכל על המטבעות, הסתכלתי היטיב ולא ראיתי כל סימן, הנאשם זכאי!".

כך ניצל יולנו בזכותו מעשי ובזכות של הרבי ר' יעקב ישראל מטשערקאס.

אוי ואווי, צו גיוס! גיוועלד מה נעשה". הייתה זו ריזל אמו של שרוליק ששבה לביתה ומצא על הדלת את צו הגיוס של בנה. הכללים והחוקים הנוקשים היו מוכרים לכל, לא הייתה כל דרך הגיונית להיפטר מהצבא באמתלא כזו או אחרת, צו מעין זה שהגיע כעת לביתם, עתיד לגרור אחריו צווים נוספים אשר יביאו בעקבותיהם את אנשי הצבא בעצמם לבלוש ולחפש אחר בנה שרוליק, ואזי חלילה..., היא לא רצתה אפילו לחשוב מה יכול להיות.

נרעדת ומופחדת נכנסה האם לביתה תוך שהיא זועקת ומייללת בבכי, לנגד עיניה עלו המחזות הקשים, כיצד בנה שרוליק נגרר בכוח על הריצפה על ידי חיילי הצבא האכזרים, לא כאביו וצעקותיו שהדהדו בתוך אוזניה גרמו לה לבהלה, עיקר פחדה היה ממה שיהיה אחר, מהצבא המנוכר והרחוק אליו ילך בנה, האם יזכור את עברו אי פעם, האם יזכה למות כיהודי או שמא חלילה לחיות כגוי...

בעלה ר' אברהם שנכנס לבית והבחין בבכיותיה של אשתו הבין לבדו את אשר אירע מיד בראותו את צו הגיוס מושלך על הריצפה. אולם הוא היה קצת פחות מוטרד ממנה, לאחרונה גונבה לאוזניו שמועה טובה בעניין.

"קומי נא אל תבכי ה' הטוב יהיה בעזרתו", ניסה ר' אברהם לעודד את רוחה.

"וכיצד תאמר לי אל תבכי" התפרצה האשה לתוך דבריו, "הן בנינו עומד בפני סכנה רוחנית וגשמית כאחד?".

"חלילה! לא התכוונתי לזלזל במצב", השיב ר' אברהם בניסיון להרגיעה, "כוונתי רק לומר כי ישנה בשורה מעודדת וכי ישנו אור מסויים בקצה המנהרה".

"ומה האור?" המשיכה ריזל האם המופחדת לשאול.

"האור הוא הסוד שנודע לי לאחרונה ושמו 'יולנו'. ישנו רופא בשם יולנו שהשמועות אומרות כי משתף פעולה עם היהודים, ישנם אף הטוענים כי יולנו יהודי בעצמו, אחרים אומרים כי קשור הדבר בהבטחה אותה הבטיח לאחד מהצדיקים. כך או כך המציאות היא כי יולנו לא דורש כסף מרובה בכדי להיפטר מהצבא, די בכך שבאים אליו ורומזים לו על כך, והוא כבר עושה את המלאכה".

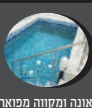
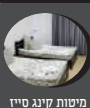
"אמנם הוא גר רחוק", המשיך ר' אברהם לטוות את תוכניותיו, "אבל לדעתי שווה לנו להשקיע מאמץ ולנסות אליו".

וכך אכן היה, שרוליק נסע לד"ר יולנו וקיבל פטור מהצבא. כמהו עשו עוד רבים ונושעו. יולנו היה משתף פעולה עם כל יהודי ללא כל תמורה.

יולנו יהודי היה, אך לדאבון לב לא שמר תורה ומצוות. לב חם היה לו ליוולנו, אמנם רחוק היה מאביו שבשמים, אך קרוב היה בכל לבו ונימי נפשו לאחיו היהודים. פעם הזדמן אצלו הצדיק ר' יעקב ישראל מטשערקאס, ומשהבחין בלבו הרחום, ביקש ממנו שיעזור ליהודים בכל הזדמנות, כשהוא מבטיח לו בתמורה כי לא יאונה לו כל רע.

תתקש כל העת על עמדתך. קברו של ר' יעקב ישראל מטשערקאס

דועה המימרא שבאלול אפילו דגים שבים רועדים. על מימרא זו נאמרו כמה וכמה ביאורים. יש שהסבירו, שהרי הדגים תמיד זזים מצד לצד כמי שרועדים, אלא שכל השנה האדם רואה אותם זזים מצד לצד וסובר שהם משחקים וכדו', אבל באלול, כאשר האדם נמצא ברעדה, אזי באופן טבעי גם בתנועת הדגים הוא מגלה רעדה!

...
בעולם הישיבות הליטאיות השתרש מנהג שלא להתחנן בחודש אלול, וכבר היו רבים שיצאו חוצץ נגד מנהג זה.

וכך אמר אחד מראשי הישיבות על מנהג זה: פרעה לא גזר אלא על הזכרים ואילו אלו ביקשו לעקור את הכל...

...
פעם אמרו לאחד מראשי הישיבות, ש'אלול' ר"ת - 'אסור להתאסר ואסור להתחנן'. ודחה ראש הישיבה את הדברים והסביר: אדרבה, אלול ר"ת - אפשר להתאסר ואפשר להתחנן.

...
ויש שביארו: 'כמים הפנים לפנים'. אדם שרועד רואה למול עיניו את הכל רועד, ולפיכך הדגים שבים רועדים...

ניצוץ לשבת

מתוך גליון "ניצוץ", מגזין הלב לכל המשפחה

הצעקה!

פתאום הרגשתי פחד בלתי-מובן. גיבור הסיפור בציורו של ר' נתן

"הפחד שיתק אותי לחלוטין, הגרוע מכל עמד לקרות, עניין של שניות."

"החיים שלי רצו לי מול העיניים במהירות, מאורע אחד מתערבב עם מאורע אחר, שואה, הוריס, בית הילדים, הקיבוץ, צבא, מנגנים, הנוצרים, הרב טווערסקי, ולירושלים עירך - הכול ביחד התרוצץ במוחי, והפך את כולי לפקעת של פחד ואימה. הרגשתי פתאום את האפסיות הגדולה שלי, את העובדה שברגע אחד אין אף אחד שיכול להציל אותי. החברים שלי יושבים רק כמה מטרים ממני, אבל הם לא יודעים בכלל על מצבי."

"ואז יצא ממני משהו שלא ידעתי שהוא קיים בתוכי. בצורה אינסטינקטיבית, בלי שידעתי מה זה אומר בכלל, יצאה מפי זעקה אדירה: 'שמע ישראל, ה' אלוהינו ה' אחד'". מתוך האפילה היגואר פער את פיו למול, הסתובב בזינוק ובריצה מטורפת פנה לעובי היער ונעלם, ואני עמדתי כמסומר למקומי לא יודע אם זה קורה באמת או שאני שרוי עדיין בתוך מערבולת הזיכרונות."

(מגזין "ניצוץ" תמוח תשפ"ב)

בלילה ישנו בבית-מלון, אותם מימן לנו רפאל, ולמחרת בבוקר הוא צייד אותנו במעט כסף והציע לנו לעלות על אוטובוס לעיר 'שרייקי'. שם, כך סיפר, גר חבר שלו 'פסלזופר', מיליונר מקומי המתגורר בחווה ענקית.

"העיר שרייקי מוקפת יערות-ענק וגובלת בג'ונגל הסמוך לה. התושבים בעיר מתפרנסים בעיקר מחקלאות, ובעל החווה אותו הכרנו זה עתה, פסלזופר, אכן היה מיליונר מרובה נכסים שחוויתו השתרעה על-פני מאות דונם. התברר לנו שהוא מכיר את רפאל מזה זמן רב, והם אף עשו עסקים ביחד. איכשהו, מצאנו חן בעיניו, והוא הציע לארח אותנו בחווה. אנחנו, מצינו כמובן, שמחנו על המציאה ונשארו לחיות בחווה."

"מדי פעם היינו יוצאים יחד עם פסלזופר אחר הצהריים ליערות שבקרבת החווה, מדליקים מדורה עם גזרי עצים, צולים דגים, ושרים אל תוך הלילה. באחד הלילות הללו ישבנו כולנו סביב המדורה, ואני רציתי קצת לצאת לנשום אויר צח, התחלתי ללכת ולאט-לאט התרחקתי מעט מהחברים שלי, שהמשיכו לשבת ליד המדורה, אל תוך מעבה היער."

"פתאום הרגשתי פחד בלתי-מובן. התבוננתי מסביב ולא ראיתי כלום, אבל שמעתי רחשים של משהו זז, הסתובבתי דרוך, ומאחורי ראיתי, בגודל אמיתי, מביט בי בעיניים פעורות, יגואר (נמר) ענק. לא ידעתי את נפשי מרוב פחד. להתחיל לרוץ ולברוח לעבר חברי, לא הייתי מספיק. היגואר התקרב אליי לאט-לאט, כשמדי כמה רגעים הוא פוער את פיו, רעדתי כולי מפחד, הבטתי בו כמאובן, והוא פשוט הלך והתקרב אליי, בלי שיכולתי לעשות כלום. הייתי קפוא על מקומי, ולא ניסיתי אפילו לעשות משהו כדי להתגונן."

פתגם השבוע

ילד שמכים אותו
מפתח אי נוחות כלפי הסביבה בה הוא חי

להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עטיא שליט"א
נתן בת-בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקון

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

ברסלב והדף היומי

שכולם נהנו מהרעיון. ליל ראש השנה בחצר הקודש גור, אלפים רבים מסתופפים סביב האדמו"ר האמרי אמת, אך בסיום התפילה – לפני שעוברים לזכות בברכה לשנה טובה, מודיע האדמו"ר כי הוא הולך ללמוד את הדף היומי. לא היה בנמצא מסכת ברכות, וכולם קיבלו על עצמם את הלימוד, שהתפשט בהדרגה לכל העולם היהודי, בכל העדות והמגזרים.

במכתב שצירף המהר"ם שפירא, אז עדיין לא רבה של לובלין, ללווה הראשון עם חלוקת הדפים ללימוד היומי, הוא צירף את האגירת הבאה:

"אל הצעירים החרדים לדבר ה' ותוה"ק בכל ארצות תבל שלום ורב ברכה! חברי לדעה! הכנסי' הגדולה החליטה – עפ"י הצעתי – שיעור הדף היומי. והכל קבלו עליהם החלטה זו בשביעות רצון ושמחה. אבל אתם צעירים, מבחר עמנו ועתידו, קבלתם אותה בהתלהבות קדושה, דעו אפוא בניס חביבים כי נדר גדול נדרתם לאלקי ישראל ועליכם איפה לגשת אל עבודת הקודש ללמוד בעצמכם ולעזור אחרים לזה.

קבלו בזה מידי לוח השיעור והוכחו לדעת כי התחלת הש"ס ה' ביום א' ר"ה תרפ"ד וסיומו א"ה ב"ה לאילנות חמשה עשר בשבט תרצ"א, דעו לכם שאם על כל חבר של אגודת ישראל מוטלת החובה ללמוד את הדף היומי, הנה יגדל החוב הזה עליהם שבעתיים. הבו ונקווה לה' החסד כי יזכנו בקרוב לראות בבנין בית הבחירה ומלאה ארץ דעה את ה'.

באותו היום

מאז, זכה עם ישראל לסיים 13 פעמים את הש"ס כולו. בימים אלו זוכים כלל ישראל לסיים את מסכת עבודה זרה, כשלמרבית הפלא הסיום חל גם הוא בתאריך ט' באלול, ממש באותו היום בו הוכרזה תקנת לימוד הדף היומי.

בשיעורי הדף היומי ברחבי העולם מדווחים כמדי שנה על התעוררות מיוחדת בימים אלו, כאשר רבים שעדיין לא עשו זאת, או שהחלו ללמוד את הדף היומי ונשרו מהמסלול הקבוע והמחייב, ממלאים כעת מחדש את ספסלי בית המדרש, ומצטרפים לשעה של קורת רוח בעולם הזה.

ט' אלול תרפ"ג, בעיר וינה, הוכרז על לימוד הדף היומי, הרעיון המהפכני ששינה את העולם.

אין מי שלא מכיר את לימוד הדף היומי, מידי יום ביומו, באלפי בתי כנסת, בתי מדרש, תחבורה ציבורית, חללי עבודה משותפים וכל מיקום אפשרי אחר שמותר הלכתית ללמוד בו תורה, ומתאספים רבבות יהודים ומתאחדים לשעה קלה טפח מעל הקרקע, ללימוד הדף היומי.

להגשים את החלום

בחסידות ברסלב ידוע כי את הרעיון ללימוד דף היומי הציע לראשונה רבי בן ציון אפרסר זצ"ל שהכיר היטב את הגאון רבי מאיר שפירא זצוק"ל, אחרי שרבי מאיר שפירא הקדיש את ישיבת לובלין עבור חסידי ברסלב לקיבוץ ראש השנה בשנים שהדוך לאומן הייתה סגורה.

רבי בן ציון אפרסר אמר לו כי הרי יש לו השפעה גדולה מאד על העולם היהודי ומן הראוי שיציע הצעה כזו שוודאי תתקבל, רבי מאיר שפירא קיבל את הדברים ואחרי התייעצויות עם גדולי ישראל, מורו ורבו האדמו"ר רבי ישראל מטשורטקוב, החפץ חיים והאדמו"ר האמרי אמת מגור, הוא הכריז על במת הכנסיה הגדולה הראשונה וההיסטורית של אגודת ישראל, על החלום הגדול שלו.

וכך אמר במהלך נאומו, שהיכה גלים בכל העולם היהודי, ומאז היו שלקחו את הרעיון לשלל לימודים יומיים בעוד שורה של ספרי הבסיס היהודיים:

"אם כל בית ישראל בכל אתר ואתר ילמדו באותו יום את אותו דף גמרא, היש לך ביטוי מוחשי יותר לאיחוד העליון בין קודשא בריך הוא, אורייתא וישראל?... נוסע לו יהודי ותחת בית שחיו מסכת ברכות, נוסע הוא שבועיים מישראל לארצות הברית...לבסוף, כשהוא עומד על אדמת ארצות הברית נכנס הוא לבית המדרש ומוצא יהודים עוסקים באותו דף שבו עמד היום ומצטרף ללומדים בחדווה, ומתפלפל עם הלומדים והם משיבים לו ונמצא שמו הגדול מתהדר מתגדל ומתקדש..."

הגיע לכל מקום

על פי היוזמה, את הלימוד היומי היו אמורים להתחיל ללמוד בראש השנה הסמוך, עם הכניסה לשנת תרפ"ד, אך רבים חששו כיצד היוזמה תתקבל בפועל, למרות

כולל יום שישי

מידי שבוע לקראת שבת קודש למעלה מ- 100 אברכים שוקדים על לימוד התורה במסירות נפש ומקבלים סל מזון הכולל בשר, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים אנא השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העד"ח)

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בורות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למונחות "נחלי המשפט"

בית דין אזרחי לדיני מונחות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברוח האב"ד הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מר"י ודיין ראש ישיבת נחלי נצח)